

Като черковенъ и училищенъ настоятелъ, хаджи Стоянь държалъ отдѣлни смѣтководни книги, въ които сж отбелязвани и надниците на работници и майстори за църквата и училището отъ 1863 до 1877 г. — 3 гроша на день; заплати на първомайстори, учители по 5 гроша на день, на прислуга по 2 гроша. Годишна заплата на учителъ отъ 1200 до 2600 гроша.

Пазарни цени: лакетъ американъ 3 гр., крина жито 15 гр., агне 12 гр., ока вино 1 гр., платъ за гащи 13 гр., ока вълна 11 гроша, ока брашно 1 гр. За рисуване иконата Св. Силвестъръ отъ художника *Никола Русковъ*, родомъ отъ В. Търново, 104 гр. Въпрѣки добрата търговия на пѣтя отъ Елена за Горна Орѣховица, въ Церова Кория не се достигнало да се образува търговски площадъ.

Търговци-бакали: Кънчо П. Кънчевъ, Стефанъ Д. Рашковъ, Георги Т. Кожухаровъ, Бона П. Кокошкова, Ради Т. Терзиевъ, Димитъръ Ив. Милковъ, Йорданъ Ив. Чаталовъ, Ради Ив. Чаталовъ, Иванъ М. Славовъ, Първанъ Т. Терзиевъ, Димо Н. Хубановъ, Тодоръ Г. Кожухаровъ, Тодоръ Ст. Деневъ.

Занаяти. — Церова Кория е едно село, което се стреми да се самозадоволява въ всичко. Тукъ отъ много ранни времена сж се развили почти всички видове занаяти. За това е помогнало и неговото разположение на пѣтища и съседство съ околни и планински села.

Мѣстното занаятчийско сдружение брои 18 члена занаятчи: Добри Симеоновъ, Христо Г. Пиперковъ, Петко Янковъ, Димитъръ В. Георгиевъ, Първанъ Л. Трифоновъ, Анастасъ Василевъ, Иванъ Велковъ, Ради Д. Кокошковъ, Иванка П. Бързакова, Василь Н. Биргиозовъ, Георги М. Цаневъ, Стоянь Т. Поповъ, Илия Ст. Арабаджиевъ, Станю П. Минковъ, Радка Р. Кокошкова, Керана Н. Кокошкова, Иванка Ив. Хубанова и Спасъ Марковъ Родинъ.

Стари и заслужили родове.

1. На страница 15 ние приведохме единъ търновски родъ, който пролазва презъ вѣковетъ отъ 1491 г. по Балкана, прави кржгъ изъ голѣми и малки села и подиръ 13 поколѣния се завръща пакъ въ Търново. Този родъ е познатъ подъ името: *потекло на Кара-Добри*. Следъ голѣма и дълга обиколка единъ отъ неговитѣ потомци на име *Цоню* (Стоянь) отъ Златарица стига въ Церова Кория като пастиръ. Цоню оставилъ синъ *Радко*, а отъ Радко—синъ *Пано* (къмъ 1750 г.). Пано отхранва трима синове: *Радко*, *Стоянь* (1810 г.) и *Добри*. Бащата Пано вече станалъ състоятеленъ, та по обичая отъ онова време завелъ цѣлото си семейство на поклонение въ Иерусалимъ. За това всѣки членъ отъ челядъта се завърналъ отъ Божи гробъ съ звание хаджи. Сведенията за